

at naar man nu gaar til at forlænge Statsgarantien, er ogsaa Spørgsmaalet om andre Bankers Forhold nærliggende, og det er klart, at man under den fortsatte Statsgaranti saavel fra Regeringens som fra andre Sider maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der ikke som Følge af Statsgarantien drages uforholdsmæssige Indskudsmidler til Landmandsbanken fra andre Banker. Det vil jo være bekendt, at der i Henhold til den gældende Lov eksisterer et Nævn, Landmandsbanknævnet, hvis Opgave er bestemt ved Loven; og som ene er dem at vaage over, at Forholdet mellem Bankens Sparemidler ikke forrykkes til Skade for de andre Banker og til Fordel for Landmandsbanken. Der er ikke — i hvert Fald ikke i den Tid jeg har været Minister — sket nogen Art Henvendelse fra dette Nævn med Klage over Forholdenes Udvikling, og en Betragtning af de paagældende Forhold vil da ogsaa vise, at der heller ikke har været Grund dertil.

Dette Landmandsbanknævn har nu holdt Møde om Sagen. Jeg har i Gaar haft en Konferencé med Nævnet og har givet det Underretning om, hvad der forelaa. Dernæst har Nævnet holdt Møde og har i Dag henvendt sig til Ministeriet i en længere Henvendelse, af hvilken det ses, at Nævnet har delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet fraraader en Forlængelse af Statsgarantien for Landmandsbanken, medens Mindretallet, der bestaar af Nationalbankdirektøren og Bankinspektøren, der har Sæde i Nævnet, erkender, at Tiden ikke er moden for en Nyordning, og at man derfor, om end de forstaar den Beklagelse, der udtrykkes fra Bankernes Side, alligevel maa gaa til en Forlængelse. Man ønsker imidlertid fra anden Side, at Forlængelsen gøres saa kort som muligt, og man har ogsaa anmodet om, at der gives Udtryk for, at Tiden saa skal benyttes til Overvejelse af en Ordning for Fremtiden.

Som alt sagt har efter min Mening den Frygt, som de private Banker fra første Færd har næret, vist sig ugrundet; thi Sparemidlerne har jo aldeles ikke samlet sig fortrinsvis hos Landmandsbanken i nogen større Grad, end det tidligere har været Tilfældet. Der er i den Skrivelse, jeg i Dag har modtaget fra Landmandsbanknævnet, anført, at Landmandsbankens Sparemidler og Indskudsmidler for Statsgarantien udgjorde 28,7 pCt. i Forhold til de andre Banker, men at det nu er steget til 36,4 pCt. Disse Tal er selvfølgelig rigtige, men jeg synes ikke, man med nogen som helst Ret kan vælge just det Udgangspunkt, da der

havde været Run paa Landmandsbanken, før Statsgarantien blev vedtaget. Man maa naturligvis vælge et andet Tidspunkt for at kunne bedømme, hvad Landmandsbanken havde som *normal* Indskudsmasse, som man kan regne med, og ud fra dette Normaltal maa man saa bedømme, om Landmandsbanken nu har andet og mere, end en sund Bank overhovedet vilde have. Og efter mange andre foreliggende Oplysninger er det ganske utvivlsomt saaledes, at Landmandsbanken rangerer med andre gode sunde Banker og har Indskudsmidler ganske svarende til saadanne. — Den Henvendelse, jeg har modtaget fra Landmandsbanknævnet, kan naturligvis paa anden Maade, end det er sket her, blive Rigsdagen til Oplysning under den videre Forhandling om Sagen.

I øvrigt skal jeg med Hensyn til Lovforslagets Enkeltheder blot nævne, at § 1 foreslaar en Forlængelse af Garantien indtil 1. April 1933, og samtidig udslettes der nogle Ord, som findes i den gamle Lov, men som er uanvendelige i den Situation, der er opstaaet ved de nu foreliggende Kendsgerninger. I § 2 indeholdes der en Beføjelse til at indrømme nødvendige Lempelser for Landmandsbanken overfor gældende Love, saa længe Garantien løber og altsaa overflødig for de andre Banklovs- og Aktieselskabslovsbestemmelser.

Jeg har vist allerede sagt, at det har været under Overvejelse at finde Vej til en endelig Ordning uden Statsgaranti for Banken. Det har ogsaa af Bankens egen Ledelse været nævnt som en Mulighed, og der fandtes ogsaa en Skitse til en saadan Nyordning udarbejdet af denne. Jeg har imidlertid efter Samraad med Ministeriet maattet afvise i Øjeblikket at beskæftige os med saadan en Nyordning, hvis Gennemførelse jo vilde kræve Statsmidler i et meget betydeligt Omfang. Det vilde utvivlsomt med Hensyn til Fremtiden være rimeligt og naturligt at se, hvorledes Udviklingen bliver for det private Erhverv og for de øvrige Banker, og først paa et senere Tidspunkt, naar forhaabentlig en Bedring af det danske Samfunds økonomiske Liv er indtraadt, først da kan der formentlig være Tale om at tage dette overmaade vidtrækkende Problem op: hvorledes man kan udbedre de Skader, der er paaført det danske Samfund i en svunden Tid. Imidlertid maa jeg paa ny understrege, at der knytter sig en betydelig Samfundsinteresse til denne Bank, og Opretholdelsen af Ro og Sikkerhed i den videre Forretningsførelse, saaledes som den er oparbejdet gennem Tiden, er overmaade ønskelig. Naar